

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM10-195-04

Druk nr 3469
Warszawa, 20 listopada 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 i art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej
Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości
oraz niektórych innych ustaw wraz z
projektami aktów wykonawczych.**

W załączeniu przedstawiam także uzasadnienie trybu pilnego oraz opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki i Pracy.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia .

o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. Nr 109, poz. 1158, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807).

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o mikroprzedsiębiorcy, małym lub średnim przedsiębiorcy, należy przez to rozumieć mikroprzedsiębiorcę, małego lub średniego przedsiębiorcę spełniającego warunki określone w załączniku I do rozporządzenia nr 70/2001/WE z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. L 10 z 13.01.2001), zmienionego rozporządzeniem nr 364/2004/WE z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz.Urz. WE L 63 z 28.02.2004).”;

2) w art. 4 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rozwoju mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców,”;

3) w art. 6 w ust. 1:

a) w pkt 8 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) zapewniają należyte świadczenie usług doradczych, szkoleniowych, informacyjnych lub finansowych mikroprzedsiębiorcom, małym i średnim przedsiębiorcom oraz osobom podejmującym działalność gospodarczą oraz”;

b) w pkt 10 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wspomaganie inwestycji mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, w szczególności sprzyjających wzrostowi ich konkurencyjności,”;

4) w art. 6a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania w zakresie określonym w ust. 1 i tryb ich weryfikacji przez Agencję, a także standardy świadczenia usług doradczych, szkoleniowych, informacyjnych i finansowych mikroprzedsiębiorcom, małym i średnim przedsiębiorcom oraz podmiotom podejmującym działalność gospodarczą przez podmioty zarejestrowane w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw, kierując się potrzebą zapewnienia należytej jakości tych usług.”;

5) w art. 6b:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wsparcie udzielone podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-3, przez Agencję, przeznaczone na powiększenia wyodrębnionego księgowo funduszu, z którego ten podmiot:

- 1) udziela pożyczek, zwanego dalej „funduszem pożyczkowym”, lub
- 2) udziela poręczeń, zwanego dalej „funduszem poręczeniowym”, lub
- 3) obejmuje akcje lub udziały w mikroprzedsiębiorcach, małych lub średnich przedsiębiorcach znajdujących się we wczesnej fazie rozwoju, zwanego dalej „funduszem kapitału zalążkowego”

– uznaje się za wykorzystane w kwocie faktycznie wykorzystanej przez podmiot zgodnie z umową o udzieleniu wsparcia odpowiednio na udzielenie pożyczek, udzielenie poręczeń bądź objęcie akcji lub udziałów.”,

b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki:

- 1) udzielania pożyczek,
- 2) udzielania poręczeń,
- 3) obejmowania akcji lub udziałów

– ze środków wsparcia, o którym mowa w ust. 5, uwzględniając konieczność efektywnego i skutecznego wykorzystania wsparcia oraz zapewnienia przejrzystości jego udzielania.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.³⁾) w art. 2 w ust. 1 pkt 9a otrzymuje brzmienie:

„9a) małym lub średnim przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć małego lub średniego przedsiębiorcę spełniającego warunki określone w załączniku I do rozporządzenia nr 70/2001/WE z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. L 10 z 13.01.2001), zmienionego rozporządzeniem nr 364/2004/WE z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz.Urz. WE L 63 z 28.02.2004).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 108;
- 2) w art. 109 uchyla się ust. 4;
- 3) w art. 110:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca wnioskujący o udzielenie pomocy publicznej składa oświadczenie przed organem udzielającym pomocy, że spełnia przesłanki określone w załączniku I do rozporządzenia nr 70/2001/WE z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. L 10 z 13.01.2001), zmienionego rozporządzeniem nr 364/2004/WE z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz.Urz. WE L 63 z 28.02.2004).”.

- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wyrażone w euro wielkości, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia określonego w ust. 1, przelicza się na złote według średniego kursu ogłaszanego

przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku obrotowego wybranego do określenia statusu przedsiębiorcy.”.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

-
- ¹⁾ Niniejsza ustawa zmienia ustawy: z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Dane dotyczące aktów prawa Unii Europejskiej ogłoszonych przed dniem 1 maja 2004 r. zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.
  - ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 66, poz. 596 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2004 r. Nr 145, poz. 1537.
  - ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291 i Nr 145, poz. 1537.

12/11/tg

UZASADNIENIE

Nowelizacja ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości ma trzy cele.

Po pierwsze, celem nowelizacji tej ustawy jest wprowadzenie bezpośredniego odesłania w art. 3 ust. 1 do nowo przyjętej definicji przedsiębiorcy w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. Zmiana odesłania – obecnie obowiązuje pośrednie poprzez ustawę – Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej, ma na celu uczytelnienie i uproszczenie drogi, którą adresaci – przedsiębiorcy – norm prawnych zawartych w ustawie, muszą przejść by móc dokładnie określić swój status.

Drugim celem jest utożsamienie definicji małego i średniego przedsiębiorcy, oraz mikroprzedsiębiorcy – które to pojęcie jest po raz pierwszy wprowadzane do ustawy, z definicjami obowiązującymi w prawodawstwie wspólnotowym do celu udzielania pomocy publicznej tym przedsiębiorcom. W związku z tym proponuje się dodanie we wszystkich przepisach ustawy, wskazujących małych i średnich przedsiębiorców, także pojęcia mikroprzedsiębiorcy. Obecnie w ustawie obowiązuje odesłanie do definicji małego i średniego przedsiębiorcy zawartych w ustawie – Prawo działalności gospodarczej, które tracą moc z końcem 2004 r.

Niezależnie od faktu, że zastosowanie wspólnotowych definicji w ustawie o utworzeniu PARP może się odnosić do szerszego zakresu przedmiotowego, niż wyłącznie udzielanie pomocy publicznej przedsiębiorcom sektora MSP, celem nowelizacji jest doprowadzenie do stanu, w którym w polskim systemie prawnym będą obowiązywały w zakresie szeroko rozumianej pomocy państwa, udzielanej przedsiębiorcom tego sektora, tożsame definicje: mikroprzedsiębiorcy, małego i średniego przedsiębiorcy. Ponieważ zdecydowaną większość instrumentów pomocowych oferowanych małym i średnim przedsiębiorcom przez państwo można utożsamić z instrumentami pomocy publicznej w rozumieniu przepisów wspólnotowych, definicje te przytacza się za tymi przepisami.

W ustawie proponuje się zatem zamieszczenie odwołania do definicji mikroprzedsiębiorcy, małego i średniego przedsiębiorcy zawartych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzające jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz.Urz. WE L 63 z 28.02.2004).

Definicje zawarte w załączniku I, oprócz przyjętych progów wielkości średniorocznego zatrudnienia, przychodów lub sumy bilansowej, których przekroczenie w kolejnych dwóch latach obrotowych powoduje utratę statusu danej kategorii przedsiębiorcy, zawierają metodologię kumulowania ww. wielkości przez dodawanie, w ściśle określonych proporcjach, średniorocznego zatrudnienia i przychodów lub sumy aktywów bilansu u przedsiębiorcy określającego swój status oraz przedsiębiorców kontrolowanych przez niego lub jego kontrolujących – przez udziały, akcje, prawa głosu, lub w inny sposób. Metodologia ta została wprowadzona ze względu na rosnące współzależności przedsiębiorców w rozumieniu nabywania ich akcji i udziałów. De facto więc wzory definicyjne pozwalają na zbadanie w takich przypadkach czy cały „łańcuch” przedsiębiorców mieszczących się w kategorii MSP i powiązanych ze sobą poprzez posiadanie udziałów lub akcji (lub w jakikolwiek inny sposób kontrolujących drugich przedsiębiorców) nie przekracza ww. progów, co powoduje utratę statusu mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy przez któregokolwiek z nich. Metoda ta odnosi się jak wspomniano do celu udzielania pomocy publicznej, zaś w przypadku ustawy o utworzeniu PARP będzie się odnosić do wszystkich przypadków pomocy gwarantowanej jej przepisami.

Ważnym elementem definicji wspólnotowych jest wyłączenie z grona MSP przedsiębiorców, w których państwo lub jednostki samorządu terytorialnego posiadają 25% lub więcej udziałów, akcji lub praw głosu. Nie dotyczy to jednak najmniejszych jednostek samorządu terytorialnego, których roczny budżet nie przekracza równowartości 10 000 000 euro, a liczba mieszkańców 5 000. Ponadto definicje te dopuszczają uwzględnianie, przy badaniu wielkości

średniorocznego zatrudnienia i przychodów lub sumy bilansowej, danych wyłącznie przedsiębiorcy aplikującego o udzielenie pomocy publicznej w przypadkach, gdy 25% lub więcej jego udziałów, akcji lub praw głosu kontrolują:

- 1) przedsiębiorstwa venture capital, osoby fizyczne inwestujące kapitały u przedsiębiorców nienotowanych na giełdzie (tzw. business angels), oraz korporacje inwestycji publicznych – pod warunkiem, że łączna wartość inwestycji nie przekracza równowartości 1 250 000 euro,
- 2) uczelnie wyższe i centra badawczo-rozwojowe działające na zasadzie non profit,
- 3) inwestorzy instytucjonalni – działający w oparciu o ustawę, np. fundusze emerytalne.

Tak określone definicje wspólnotowe wprowadzono również w celu umożliwienia Komisji WE odstępowania od badania zgodności udzielanej przez Państwa Członkowskie UE pomocy publicznej małym i średnim przedsiębiorcom z generalnymi zasadami niezaburzenia warunków konkurencji przedsiębiorców na jednolitym rynku, w każdym przypadku stosowania tych definicji. Rozporządzenia 70/2001 i 364/2004 nie zabraniają jednak Państwom Członkowskim wprowadzania własnych definicji przedsiębiorstw tego sektora. W takich przypadkach jednak, pomoc publiczna może być każdorazowo badana przez Komisję WE. Definicje mikroprzedsiębiorcy, małego i średniego przedsiębiorcy z załącznika I do rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Po trzecie, nowelizacja brzmienia punktu 2 w ust. 5 i punktu 2 w ust. 12 – w art. 6b – spowoduje, że fundusze poręczeniowe, którym PARP udzieliła wsparcia kapitałowego, będą mogły uzyskane środki przeznaczyć na udzielanie poręczeń nie tylko z tytułu pożyczek i kredytów (wzrazy te skreślono), ale także np. poręczeń jako wadium, które zobowiązany jest wnieść przedsiębiorca (wykonawca) w związku ze składaną ofertą dotyczącą zamówienia publicznego. Obecnie, możliwość wniesienia wadium w formie poręczenia określa art. 45 ust. 6 ustawy – Prawo zamówień publicznych i taka możliwość powinna również wynikać z regulacji dotyczących dokapitalizowywania funduszy poręczeniowych

w ramach ustawy o utworzeniu PARP i wspieranych środkami będącymi w jej dyspozycji.

W przepisach projektu ustawy zrezygnowano z określania przedmiotu działalności podmiotów, o których mowa w art. 6b ust. 5 (fundusze poręczeniowe) w formie „gwarancji”, ponieważ w praktyce i zgodnie z przyjętymi założeniami, udzielają one wyłącznie „poręczeń”.

Proponuje się również nowelizację ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne w części dotyczącej zawartych w słowniczku ustawy definicji małego i średniego przedsiębiorcy. Ponieważ zaangażowanie Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych prowadzonego przez Bank Gospodarstwa Krajowego polega między innymi na pokrywaniu zobowiązań banku z tytułu poręczeń lub gwarancji spłaty pożyczek z udziałem środków publicznych lub kredytów, udzielanych małym i średnim przedsiębiorcom, oraz na udzielaniu regwarancji i dokapitalizowywaniu funduszy udzielających poręczeń wyłącznie małym i średnim przedsiębiorcom, które to formy pomocy Komisja WE często uznaje za jedną z form pomocy publicznej, zdecydowano o dostosowaniu definicji MSP w tej ustawie do definicji unijnych.

W związku z nowelizacją ustawy o utworzeniu PARP proponuje się także zmianę przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w tym samym celu co ustawy o utworzeniu PARP. Obecnie w art. od 104 do 109 określone są definicje mikroprzedsiębiorcy, małego i średniego przedsiębiorcy, które, przywołując progi wielkości średniorocznego zatrudnienia i przychodów lub sumy aktywów bilansu za załącznikiem I do ww. rozporządzenia Komisji WE, zawężają jednak krąg przedsiębiorców mieszczących się w ww. kategoriach, przez wykluczenie z definicji wspomnianego mechanizmu kumulowania badanych wielkości u powiązanych przedsiębiorców. Definicje ustawowe również mają wejść w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Przyjmując takie zawężenie projektodawca kierował się czytelnością definicji. Definicje te zostały skonstruowane na potrzeby wszelkich instrumentów pomocowych, które mieszczą się w katalogu działań podejmowanych przez państwo w stosunku do przedsiębiorców sektora MSP i które określono

w art. 103 ustawy. Rozporządzenia Komisji WE nie zabraniają takiego zawężenia, jednakże uprawniają, jak już powiedziano, Komisję WE do każdorazowego (w każdym indywidualnym przypadku) badania zgodności udzielonej pomocy z warunkami określonymi w rozporządzeniach 70/2001 i 364/2004.

W związku z powyższym, w celu uniknięcia sytuacji, w której istniałoby zagrożenie możliwością każdorazowej notyfikacji udzielanej indywidualnie małym i średnim przedsiębiorcom pomocy publicznej, określono w ustawach: o utworzeniu PARP oraz o swobodzie działalności gospodarczej, odesłanie do definicji zawartych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzające jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz.Urz. WE L 63 z 28.02.2004).

W związku tym w art. 110 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej proponuje się zmianę odesłania z definicji w art. 104 do 107 tej ustawy, do definicji unijnych.

Ponieważ art. 103 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej określa inne niż tylko pomoc publiczna możliwości wspierania przedsiębiorców, proponuje się zachowanie art. 104-107, które to przepisy znajdują zastosowanie do określania statusu przedsiębiorstwa dla innych niż pomoc publiczna celów. Zachowanie art. 104-107 wskazane jest ponadto także do celów kontroli u przedsiębiorcy, o której mowa w art. 83 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Propozycja uchylenia art. 108 jest konsekwencją odesłania do unijnych definicji MSP w przypadkach udzielenia pomocy publicznej przedsiębiorcom tego sektora. Przepisy art. 108 zawężają, określony w art. 104-106 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, krąg przedsiębiorców sektora MSP w stosunku do definicji unijnych. Ponieważ proponuje się do pomocy publicznej udzielanej przedsiębiorcom sektora MSP stosować definicje unijne, powstaje

możliwość uproszczenia i rozszerzenia dla innych celów definiowanego przepisami ustawy kręgu mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców – przez zniesienie wyłączenia z definicji ustawowych przedsiębiorców, u których inni przedsiębiorcy, Skarb Państwa i jednostki samorządu terytorialnego posiadają 25% i więcej wkładów, udziałów, akcji, prawa głosów w zgromadzeniu wspólników, walnym zgromadzeniu akcjonariuszy albo spółdzielni, w końcu do 25% i więcej udziału w zysku przedsiębiorcy.

Propozycja zmiany art. 109 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej podyktowana jest faktem, że w proponowanej formule prawnej traci uzasadnienie określenie w rozporządzeniu, o którym mowa w obecnym art. 109 ust. 4, sposobu obliczania średniorocznego zatrudnienia i obrotu netto, gdyż sposoby ustalenia liczby pracowników oraz obrotu do celu udzielania pomocy publicznej dokładnie określają przepisy załącznika I do rozporządzeń Komisji (WE).

W art. 110 ust. 4 ustawy proponuje się powielić do celu pomocy publicznej przepis zawarty w art. 107 ustawy, podający sposób przeliczania wielkości przychodów netto i sumy aktywów bilansu z euro na złote.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Ustawa będzie oddziaływać na wszystkich przedsiębiorców starających się o pomoc publiczną. Projekt rozszerza krąg przedsiębiorców sektora MSP, kwalifikujących się do aplikowania o udzielenie pomocy publicznej. Na podstawie dostępnych danych statystycznych nie sposób jednak oszacować liczby przedsiębiorców, którzy zyskają prawo do aplikowania o tę pomoc.

Ponadto ustawa oddziaływać będzie na fundusze poręczeniowe dokapitalizowane przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości i te, które o taką pomoc będą się starać. Według stanu na dzień 30 czerwca 2004 r. w Polsce funkcjonuje 60 takich funduszy.

2. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych

Ustawa nie wpłynie na sektor finansów publicznych, bowiem spełnianie przez przedsiębiorców określonego kryterium wielkości nie stanowi zobowiązania dla organów udzielających pomocy publicznej do udzielenia tej pomocy (innymi słowy pomoc udzielana jest do wyczerpania limitu przeznaczonych na ten cel środków).

Umożliwienie dokapitalizowywanym ze środków publicznych funduszom poręczeniowym udzielania poręczeń wadium składanych przez przedsiębiorców w ramach postępowań o udzielenie zamówienia publicznego również nie wpłynie na sektor finansów publicznych.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Jak wyżej.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność wewnętrzną i wewnętrzną gospodarki

Jak wyżej.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionów

Jak wyżej.

UZASADNIENIE TRYBU PILNEGO

Nadanie trybu pilnego projektowi ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz niektórych innych ustaw wynika z konieczności uzupełnienia wszystkich trzech nowelizowanych ustaw – obok definicji małego i średniego przedsiębiorcy – o pojęcie mikroprzedsiębiorcy. Umożliwi także odesłanie do definicji zawartych w załączniku I do

rozporządzenia nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz pozwoleń na poszerzenie kręgu przedsiębiorców korzystających z pomocy publicznej na zasadach obowiązujących w Unii Europejskiej.

Bezpośrednie odesłania do definicji unijnych znajdują się co prawda we wszystkich polskich rozporządzeniach określających warunki pomocy dla MSP w ramach sektorowych programów operacyjnych funduszy strukturalnych, jednakże ustawa o swobodzie działalności gospodarczej wymienia w art. 103 formy pomocy publicznej dla MSP, pokrywające się przynajmniej częściowo z zakresem pomocy określonym w rozporządzeniu Komisji nr 70/2001/WE. W związku z tym organy udzielające tej pomocy będą zobligowane do stosowania, przynajmniej w przypadkach udzielania pomocy na doradztwo czy szkolenia, definicji ustawowych, zwłaszcza, że aktualny przepis art. 110 ust. 1 ustawy przywołuje do celu udzielania pomocy publicznej MSP definicje ustawowe.

W przypadkach, w których organy udzielające przedsiębiorcom pomocy publicznej, będą stosować inne niż unijne definicje MSP, Komisja Europejska może żądać notyfikacji każdorazowo udzielanej pomocy – na mocy art. 3 rozporządzenia nr 70/2001. Artykuł ten określa zwalniające z obowiązku notyfikacji wyłączenie blokowe dla pomocy udzielanej MSP w ścisłym powiązaniu ze stosowaniem definicji unijnych, zawartych w załączniku do ww. rozporządzenia.

Ze względu na fakt, że zarówno definicje unijne, jak i zawarte w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r., należy zapewnić wejście w życie nowelizacji najpóźniej z tym dniem.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP-2181 /04/DPE/ar

Warszawa, dnia 15/11/ 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Seawany Paweł Mroczko

W związku z przedstawionym projektem rozporządzenia Ministra Finansów (nr RM-10-195-04) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedłożony projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Do wiadomości:

Pan Jerzy Hausner
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki i Pracy

2 *f. Nowakowski*
Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU
T. Nowakowski
Tomasz Nowakowski

11
15.11.2004

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI I PRACY¹⁾

z dnia .....

w sprawie szczegółowych warunków udzielania pożyczek ze środków wsparcia udzielonego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości²⁾

Na podstawie art. 6b ust. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz.U. Nr 109, poz. 1158, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania pożyczek ze środków wsparcia udzielonego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, przeznaczonego na powiększenie funduszu pożyczkowego, o którym mowa w art. 6b ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

§ 2.

1. Pożyczka ze środków wsparcia, o którym mowa w § 1, zwana dalej „pożyczką”, może być udzielona wyłącznie mikroprzedsiębiorcy lub małemu przedsiębiorcy, który:
  - 1) posiada siedzibę, a w przypadku osoby fizycznej adres, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 2) znajduje się we wczesnej fazie rozwoju lub fazie ekspansji;
  - 3) nie znajduje się w trudnej sytuacji finansowej.
2. Za mikroprzedsiębiorcę lub małego przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę spełniającego odpowiednie kryteria określone w Załączniku I do rozporządzenia Nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa dla

---

¹⁾ Minister Gospodarki i Pracy kieruje działem administracji rządowej – gospodarka na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki i Pracy (Dz.U. Nr 134, poz. 1428).

²⁾ Dane dotyczące aktów prawa Unii Europejskiej ogłoszonych przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 66, poz. 596 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2004 r. Nr 145, poz. 1537.

małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001) zmienionego rozporządzeniem Nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz.Urz. WE L 63 z 28.02.2004).

3. Przez przedsiębiorcę znajdującego się we wczesnej fazie rozwoju należy rozumieć przedsiębiorcę, który znajduje się w fazie badań i rozwoju produktu lub fazę tę ukończył, lecz od momentu podjęcia działalności gospodarczej nie rozpoczął komercyjnej sprzedaży produktu.
4. Przez przedsiębiorcę znajdującego się w fazie ekspansji należy rozumieć przedsiębiorcę, który zwiększa moce produkcyjne, rozwija rynki lub produkty, bądź też zwiększa wartość kapitału obrotowego.
5. Przez przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji finansowej należy rozumieć przedsiębiorcę spełniającego odpowiednie warunki rozdziału 2.1 Wytycznych Wspólnoty dotyczących pomocy publicznej w celu ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstw w trudnej sytuacji (Dz.Urz. WE C 244/2 z 1.10.2004).

§ 3.

1. Kwota pożyczki nie może przekroczyć 120 000 zł.
2. Łączne zaangażowanie środków funduszu pożyczkowego w pożyczki udzielone jednostkom powiązanym, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 43 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.⁴⁾), nie może przekroczyć 10% kapitału funduszu pożyczkowego.

§ 4.

Pożyczka jest oprocentowana nie niżej, niż według stopy referencyjnej określonej przez Komisję Europejską, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, obowiązującej w dniu zawarcia umowy o udzieleniu pożyczki.

§ 5.

1. Spłata pożyczki jest zabezpieczona wekslem in blanco wraz z deklaracją wekslową.
2. Spłata pożyczki przekraczającej 60 000 zł wymaga dodatkowego zabezpieczenia.

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155.

3. Podmiot prowadzący fundusz pożyczkowy może uzależnić udzielenie pożyczki nieprzekraczającej 60 000 zł od ustanowienia dodatkowego zabezpieczenia spłaty, jeżeli potrzeba taka wynika z dokonanej oceny ryzyka, o której mowa w § 6.
4. Limit 60 000 zł odnosi się do łącznej wartości pożyczek udzielonych jednemu pożyczkobiorcy przez dany fundusz.
5. Okres spłaty pożyczki wraz z odsetkami nie może przekroczyć 5 lat od dnia podpisania umowy pożyczki.

§ 6.

Pożyczka może być udzielona po przeprowadzeniu przez fundusz pożyczkowy analizy ryzyka, która pozwala stwierdzić, że firma jest w stanie odpowiednio i efektywnie wykorzystać pożyczkę oraz terminowo ją spłacać.

§ 7.

W przypadku umów zawartych przed dniem publikacji w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich stopy referencyjnej, o której mowa w § 4, stopa oprocentowania pożyczki nie może być niższa niż 9,46%.

§ 8.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie szczegółowych warunków udzielania pożyczek ze środków wsparcia udzielanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości jest wykonaniem upoważnienia dla ministra właściwego do spraw gospodarki, zawartego w art. 6b ust. 12 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. Nr 109, poz. 1158, z późn. zm.).

Rozporządzenie będzie miało zastosowanie do gospodarowania przez fundusze pożyczkowe środkami wsparcia, jakie fundusze te otrzymają od PARP w ramach realizacji Sektorowego Programu Operacyjnego – Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw – poddziałanie 1.2.1. „Dokapitalizowanie funduszy mikro-pożyczkowych”.

Projekt rozporządzenia dostosowany został do postanowień zawartych w Rozporządzeniu Komisji (WE) nr 448/2004 z dnia 10 marca 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1685/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działanie współfinansowane z funduszy strukturalnych i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1145/2003 (Dz.Urz. WE L 72 z 11.3.2004), a także do Rozporządzenia Komisji w sprawie stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001), zmienionego rozporządzeniem Nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz.Urz. WE L 63 z 28.02.2004).

Projektowane rozporządzenie w § 2 określa krąg przedsiębiorców, którym fundusze pożyczkowe, dokapitalizowane ze środków wsparcia udzielonego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości mogą udzielać pożyczek. Zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z

dnia 27 sierpnia 2004 r. w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego – Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw (Dz.U. Nr 195 poz. 2010), są to mali przedsiębiorcy⁵, znajdujący się we wczesnej fazie rozwoju lub fazie ekspansji, działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy nie znajdują się w trudnej sytuacji⁶. Grupa ta została wybrana, tak aby fundusze pożyczkowe nie stanowiły konkurencji dla sektora bankowego, lecz by ich oferta była komplementarna. Przedsiębiorstwa w trudnej sytuacji zostały wyłączone, gdyż pożyczki udzielane tym przedsiębiorstwom mogą stanowić pomoc publiczną. Udzielanie pożyczek dla przedsiębiorców mikro i małych oraz tych, którzy nie znajdują się w trudnej sytuacji (zgodnie z definicją Wytucznych Wspólnoty) jest jednym z istotnych warunków wyłączenia programu pomocowego regulowanego rozporządzeniem z obowiązku notyfikacji do Komisji, co jest celem wydawania rozporządzenia.

Maksymalną wartość pożyczki, jaką fundusze pożyczkowe dokapitalizowane ze środków wsparcia udzielonego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości mogą udzielić, określono w § 3, zgodnie z postanowieniami § 17 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 sierpnia 2004 r. w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego – Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw. W § 3 określono wartość maksymalnego zaangażowania środków funduszu pożyczkowego w pożyczki udzielone danemu przedsiębiorcy i podmiotom z nim powiązanych⁷. Wielkość ta, z jednej strony zapewnia odpowiednią dywersyfikację portfeli funduszy, z drugiej jednak strony uwzględnia rozmiar funduszy działających w Polsce nie ograniczając im możliwości działania.

Projekt rozporządzenia w § 4 określa minimalną wartość oprocentowania pożyczki udzielanej przez fundusze pożyczkowe. W przypadku umów zawartych przed dniem publikacji stopy referencyjnej Komisji Europejskiej projekt określa stopę referencyjną oprocentowania rynkowego ustaloną przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w porozumieniu z Komisją Europejską i wynosząca 9,46% jako minimalne oprocentowanie pożyczki. Odniesienie do stopy referencyjnej wynika z założenia, że budowany system ma działać na zasadach rynkowych i nie kwalifikować się jako pomoc publiczna.

Projekt rozporządzenia w § 5 określa zasady dotyczące stosowanych zabezpieczeń udzielanych pożyczek. Przepisy te chronić mają przedsiębiorców przed żądaniem ze strony funduszy nadmiernych zabezpieczeń, co byłoby zaprzeczeniem sensu funkcjonowania funduszy pożyczkowych.

W § 6 projekt rozporządzenia ustanawia obowiązek przeprowadzenia analizy ryzyka, czyli oceny zdolności pożyczkobiorcy do spłacenia pożyczki wraz z odsetkami. Zapisy tego paragrafu poprawią jakość selekcji projektów, na które udzielane są pożyczki, co wpłynie na zwiększenie efektywności systemu.

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

związanych z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie w sprawie w sprawie szczegółowych warunków pożyczek ze środków wsparcia udzielanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie wprowadza regulacje, których celem jest nadanie systemowi funduszy pożyczkowych cech umożliwiających:

- działanie funduszy na zasadach rynkowych zgodnych z regulacjami Unii Europejskiej nie kwalifikującymi działania jako pomocy publicznej,

⁵ Za małego przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę spełniającego warunki określone w Załączniku I do rozporządzenia Nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001) zmienionego rozporządzeniem Nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz.Urz. WE L 63 z 28.02.2004).

⁶ W rozumieniu rozdziału 2.1 Wytucznych Wspólnoty dotyczących pomocy publicznej w celu ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstw w trudnej sytuacji (Dz.Urz. WE C 244/2 z 1.10.2004).

⁷ W rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 43 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.).

- przejrzyste działanie funduszy eliminujące możliwość pojawienia się nadużyć,
- efektywne wykorzystywanie środków wsparcia.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie wpłynie bezpośrednio na sytuację podmiotów, które uzyskają od Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości wsparcie na powiększenie kapitału funduszu pożyczkowego. Dokapitalizowane podmioty będą mogły zwiększyć skalę prowadzonej działalności. Projektowane rozporządzenie pośrednio wpłynie na sytuację przedsiębiorców, którym podmioty prowadzące dokapitalizowane fundusze pożyczkowe udzielą pożyczek. Sytuacja tych przedsiębiorców w aspekcie dostępu do zewnętrznych źródeł finansowania ulegnie znaczącej poprawie.

3. Zakres oceny skutków regulacji

Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Projekt nie wywiera bezpośrednich skutków na wydatki oraz dochody budżetu sektora publicznego. Wynika to z faktu, iż rozporządzenie nie reguluje sfery udzielania dotacji ze środków publicznych (sferę udzielania dotacji dla funduszy pożyczkowych reguluje w § 17 Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 sierpnia 2004 r. w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego – Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw (Dz. U. Nr 195, poz. 2010)). Natomiast projektowane rozporządzenie reguluje sferę stosunków między dokapitalizowanym funduszem, a przedsiębiorcą, któremu ów fundusz udziela pożyczki.

Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną oraz rozwój regionów

Proponowane rozporządzenie pozwoli na zwiększenie efektywności wykorzystania dostępnych środków finansowych przeznaczonych na dokapitalizowanie funduszy pożyczkowych oraz poprawę jakości oferowanych przez nie produktów. Działalność funduszy objętych wsparciem będzie miała wpływ na poprawę pozycji konkurencyjnej przedsiębiorców działających na terenie Rzeczypospolitej, poprzez zwiększenie dostępnych zewnętrznych źródeł finansowania. Poprawa konkurencyjności przedsiębiorców będzie dodatnio wpływać na sytuację ekonomiczną regionów objętych programem i rozwój regionalny, co skutkować będzie wzrostem ilości tworzonych miejsc pracy.

4. Konsultacje społeczne i informacje o przedstawionych wariantach i opiniach

Polskie Stowarzyszenie Funduszy Pożyczkowych

1. Krajowa Izba Gospodarcza,
2. Związek Rzemiosła Polskiego,
3. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych,
4. Business Centre Club,
5. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
6. Konfederacja Pracodawców Polskich,
7. Konwent Marszałków Województw,
8. Związek Miast Polskich w Poznaniu,
9. Rada Koordynacyjna KSU,
11. zamieszczenie na stronie internetowej MGiP.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI I PRACY¹⁾

z dnia .....

w sprawie szczegółowych warunków udzielania poręczeń ze środków wsparcia udzielanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości

Na podstawie art. 6b ust. 12 pkt 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz.U. Nr 109, poz. 1158, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania poręczeń ze środków wsparcia udzielonego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, przeznaczonego na powiększenie funduszu poręczeniowego, o którym mowa w art. 6b ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

§ 2.

1. Poręczenie może być udzielone wyłącznie mikroprzedsiębiorcy, małemu lub średniemu przedsiębiorcy, który:
  - 1) posiada siedzibę, a w przypadku osoby fizycznej adres, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 2) nie znajduje się w trudnej sytuacji finansowej.
2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o poręczeniu należy przez to rozumieć poręczenie ze środków wsparcia określonego w § 1.
3. Za mikroprzedsiębiorcę, małego lub średniego przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę spełniającego warunki określone w Załączniku I do rozporządzenia Nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001) zmienionego rozporządzeniem Nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz.Urz. WE L 63 z 28.02.2004).
4. Przez przedsiębiorcę znajdującą się w trudnej sytuacji finansowej należy rozumieć przedsiębiorcę spełniającego odpowiednie warunki rozdziału 2.1 Wytucznych Wspólnoty

---

¹⁾ Minister Gospodarki i Pracy kieruje działem administracji rządowej – gospodarka na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki i Pracy (Dz.U. Nr 134, poz. 1428).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 66, poz. 596 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2004 r. Nr 145, poz. 1537.

dotyczących pomocy publicznej w celu ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstw w trudnej sytuacji (Dz.Urz. WE C 244/2 z 1.10.2004).

5. Przez instytucję kredytującą należy rozumieć instytucję, z którą podmiot prowadzący fundusz poręczeniowy zawarł umowę o współpracy w zakresie działalności poręczeniowskiej. Instytucją kredytującą może być w szczególności: bank, fundusz pożyczkowy, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa.

§ 3.

1. Poręczenie może dotyczyć wyłącznie kredytu lub pożyczki:
  - 1) zaciągniętej w instytucji kredytującej oraz
  - 2) oprocentowanej nie niżej, niż według stopy referencyjnej określonej przez Komisję Europejską, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, obowiązującej w dniu zawarcia umowy o udzieleniu kredytu lub pożyczki.
2. Umowa, o której mowa w § 2 ust. 5, określa w szczególności:
  - 1) warunki oraz sposób dokonywania wypłat z tytułu udzielonych poręczeń oraz dochodzenia należności od pożyczkobiorców;
  - 2) zasady wymiany informacji o udzielonych pożyczkach lub kredytach oraz poręczeniach;
  - 3) stosunek dopuszczalnej wartości poręczeń obsługiwanych przez fundusz poręczeniowy do wielkości kapitału tego funduszu.
3. Poręczenie jest udzielane za wynagrodzeniem uwzględniającym ryzyko, o którym mowa w § 6, koszty administracyjne oraz zwrot na kapitale.

§ 4.

1. Wartość poręczenia nie może przekraczać 80% wartości kapitału poręczanego kredytu lub pożyczki.
2. W przypadku, jeśli dany kredyt lub pożyczka jest poręczany ze środków pochodzących z więcej niż jednego funduszu poręczeniowego, w tym także prowadzonych przez różne podmioty, łączna wartość tych poręczeń nie może przekroczyć 80% wartości kapitału poręczanego kredytu lub pożyczki.
3. Łączna wartość zobowiązań funduszu poręczeniowego z tytułu poręczeń udzielonych jednostkom powiązanim, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 43 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.³⁾), nie może przekroczyć 5% kapitału funduszu poręczeniowego w momencie udzielania poręczenia.

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276 oraz z 2004 r. 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2153.

§ 5.

1. Poręczenie jest zabezpieczone wekslem in blanco wraz z deklaracją wekslową.
2. Inna forma zabezpieczenia może być zastosowana w przypadku podwyższonego ryzyka udzielanego poręczenia.

§ 6.

1. Poręczenie może być udzielone po przeprowadzeniu analizy ryzyka, która pozwala stwierdzić, że firma jest w stanie odpowiednio i efektywnie wykorzystać pożyczkę lub kredyt oraz terminowo je spłacać.
2. Podmiot prowadzący fundusz poręczeniowy dokonuje analizy ryzyka niezależnie od analizy przeprowadzonej przez instytucję kredytującą.

§ 7.

W przypadku umów zawartych przed dniem publikacji w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich stopy referencyjnej, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 2, stopa oprocentowania kredytu lub pożyczki nie może być niższa niż 9,46%.

§ 8.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie szczegółowych warunków udzielania poręczeń ze środków wsparcia udzielanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości jest wykonaniem upoważnienia dla ministra właściwego do spraw gospodarki, zawartego w art. 6b ust. 12 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. Nr 109, poz. 1158, z późn. zm.).

Rozporządzenie będzie miało zastosowanie do gospodarowania przez fundusze poręczeniowe środkami wsparcia, jakie fundusze te otrzymają od PARP w ramach realizacji Sektorowego Programu Operacyjnego – Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw – poddziałanie 1.2.2. „Dokapitalizowanie funduszy poręczeń kredytowych”.

Projekt rozporządzenia dostosowany został do postanowień zawartych w: Rozporządzeniu Komisji (WE) nr 448/2004 z dnia 10 marca 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1685/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działania współfinansowane z funduszy strukturalnych i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1145/2003 (Dz.Urz. WE L 72 z 11.03.2004), Rozporządzeniu Komisji w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001), zmienionego rozporządzeniem Nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz.Urz. WE L 63 z 28.02.2004), jak również do Obwieszczenia Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwowej w formie gwarancji (2000/C 71/07) .

Projektowane rozporządzenie określa w § 2 krąg przedsiębiorców, którym fundusze poręczeniowe dokapitalizowane ze środków wsparcia udzielonego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, udzielać mogą poręczeń zaciągniętych kredytów lub pożyczek. Zgodnie z § 18 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 sierpnia 2004 r. w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego – Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw (Dz. U. Nr 195, poz. 2010), są to mali i średni przedsiębiorcy⁴⁾, działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wyróżnienie tych właśnie kategorii wynika z zapisów rozdziału 7 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807). Przedsiębiorcy, którym udzielone jest poręczenie, nie mogą być w trudnej sytuacji⁵⁾, gdyż poręczenia udzielane tym przedsiębiorcom mogą stanowić pomoc publiczną. Udzielanie poręczeń dla przedsiębiorców małych i średnich oraz tych, którzy nie znajdują się w trudnej sytuacji (zgodnie z definicją Wytucznych Wspólnoty) jest jednym z istotnych warunków wyłączenia programu pomocowego regulowanego rozporządzeniem z obowiązku notyfikacji do Komisji, co jest celem wydawania rozporządzenia.

Przepis § 3 projektu rozporządzenia określa rodzaj kredytów i pożyczek, które mogą być przedmiotem poręczenia. Aby udzielane poręczenia nie były kwalifikowane jako pomoc publiczna, przedmiotem poręczenia mogą być kredyty i pożyczki, które są oprocentowane na „warunkach rynkowych”. Rynkowe warunki wyznaczone są w § 3 ust. 1 pkt 2 przez stopę referencyjną określoną przez Komisję Europejską. W przypadku umów zawartych przed dniem publikacji stopy referencyjnej Komisji Europejskiej projekt rozporządzenia w § 7 określa stopę referencyjną oprocentowania rynkowego ustaloną przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w porozumieniu z Komisją Europejską i wynosząca 9,46% jako minimalne oprocentowanie poręczanych kredytów. Odniesienie do stopy referencyjnej wynika z założenia, że budowany system ma działać na zasadach rynkowych i nie kwalifikować się jako pomoc publiczna. Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 1 poręczenia udzielone ze środków funduszu poręczeniowego mogą dotyczyć jedynie kredytów lub pożyczek zaciągniętych w instytucjach kredytujących współpracujących z podmiotem prowadzącym fundusz. Przepis ten ma zapewnić odpowiednią przejrzystość akcji poręczeniowej prowadzonej ze środków funduszy. Zasady współpracy pomiędzy podmiotem prowadzącym fundusz a instytucją kredytującą określa § 3 ust. 2.

Maksymalny udział wartości poręczenia ze środków jednego funduszu w wartości kapitału poręczanego kredytu lub pożyczki określony został w § 4, zgodnie z postanowieniami § 18 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 sierpnia 2004 r. w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego – Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw. Niniejszy projekt rozporządzenia określa dodatkowo w § 4 wartość tą dla poręczenia ze środków wielu funduszy poręczeniowych oraz

⁴⁾ Za małego lub średniego przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę spełniającego warunki określone w Załączniku I do rozporządzenia Nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001) zmienionego rozporządzeniem Nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz.Urz. WE L 63 z 28.02.2004).

⁵⁾ W rozumieniu Wytucznych Wspólnoty (rozdział 2.1) dotyczących pomocy publicznej w celu ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstw w trudnej sytuacji (Dz.Urz. WE C 244/2 z 1.10.2004).

wyznacza maksymalną łączną wartość zobowiązań poręczanych ze środków funduszu poręczeniowego udzielonych jednemu przedsiębiorcy i podmiotom z nim powiązanych⁶⁾. Należy zauważyć, że rozporządzenie określa maksymalne poziomy tych wskaźników, a fundusze mogą je obniżyć według własnych preferencji. W § 4 udział wartości poręczenia w wartości kapitału poręczanego kredytu lub pożyczki ustalony został na poziomie 80%, który wynika z zapisów Sektorowego Programu Operacyjnego – Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw, lata 2004-2006. Jest to obecnie maksymalna wartość stosowana przez fundusze w Polsce. Wartość wskaźnika wpływa na wysokość wydatków kwalifikowanych, a przez to na możliwości absorpcji środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Maksymalna łączna wartość poręczanych zobowiązań jednego przedsiębiorcy określona w § 4 ust. 3 z jednej strony zapewnia odpowiednią dywersyfikację portfeli funduszy, z drugiej strony jednak uwzględnia rozmiar funduszy działających w Polsce, nie ograniczając im możliwości działania. Współczynnik na poziomie 5% gwarantuje odpowiedni poziom bezpieczeństwa funkcjonowania funduszy. Wyznaczenie bardziej restrykcyjnych regulacji w omawianym zakresie może wpłynąć negatywnie na cel realizowanego działania (tj. ułatwienie dostępu do źródeł finansowania), gdyż w sytuacji takiej działanie nie obejmie grupy małych i średnich przedsiębiorców realizujących bardziej kapitałochłonne projekty. Dodatkowo, patrząc na zapisy § 4 przez pryzmat efektywności systemu, o wiele korzystniejsza jest sytuacja, w której oferta funduszy jest atrakcyjna dla jak największej liczby podmiotów, jako że stwarza to funduszowi możliwość wyboru najbardziej efektywnych pod względem dochodu i ryzyka projektów.

Przepis § 5 określa zabezpieczenia, które mogą być ustanawiane na rzecz funduszy poręczeniowych. Przepisy te, a zwłaszcza § 5 ust. 2, chronić mają przedsiębiorców przed żądaniem ze strony funduszy nadmiernych zabezpieczeń, co byłoby zaprzeczeniem sensu funkcjonowania funduszy poręczeniowych.

Przepis § 6 nakłada na fundusze obowiązek przeprowadzenia analizy ryzyka, dokonanej niezależnie od instytucji kredytującej. Przepisy tego paragrafu poprawią jakość selekcji poręczanych projektów, co wpłynie na zwiększenie efektywności systemu.

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

---

⁶⁾ W rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 43 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz .U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.)

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

związanych z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy, w sprawie szczegółowych warunków udzielania poręczeń ze środków wsparcia udzielanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości.

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie wprowadza regulacje, których celem jest nadanie systemowi funduszy poręczeniowych cech umożliwiających:

- działanie funduszy na zasadach rynkowych zgodnych z regulacjami Unii Europejskiej nie kwalifikującymi działania jako pomocy publicznej,
- przejrzyste działanie funduszy eliminujące możliwość pojawienia się nadużyć,
- efektywne wykorzystywanie środków wsparcia.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie wpłynie bezpośrednio na sytuację podmiotów, które uzyskają od Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości wsparcie na powiększenie kapitału funduszu poręczeniowego przeznaczonego na udzielanie poręczeń lub gwarancji. Dokapitalizowane podmioty będą mogły zwiększyć skalę prowadzonej działalności. Projektowane rozporządzenie pośrednio wpłynie na sytuację przedsiębiorców, którym podmioty prowadzące dokapitalizowane fundusze poręczeniowe udziela poręczeń spłaty kredytów lub pożyczek. Sytuacja tych przedsiębiorców w aspekcie dostępu do zewnętrznych źródeł finansowania ulegnie znaczącej poprawie.

3. Skutki wprowadzenia rozporządzenia w życie

Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Projekt nie wywiera bezpośrednich skutków na wydatki oraz dochody budżetu sektora publicznego. Wynika to z faktu, iż rozporządzenie nie reguluje sfery udzielania dotacji ze środków publicznych (sferę udzielania dotacji dla funduszy poręczeniowych reguluje Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 sierpnia 2004 r. w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego – Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw (Dz. U. Nr 195, poz. 2010). Natomiast projektowane rozporządzenie reguluje sferę stosunków między dokapitalizowanym funduszem, a przedsiębiorcą, któremu ów fundusz udziela poręczenia.

Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną

Proponowane rozporządzenie pozwoli na zwiększenie efektywności wykorzystania dostępnych środków finansowych przeznaczonych na dokapitalizowanie funduszy poręczeniowych oraz poprawę jakości produktów oferowanych na rynku usług poręczeniowych. Działalność funduszy objętych wsparciem będzie miała wpływ na poprawę pozycji konkurencyjnej przedsiębiorców działających na terenie Rzeczypospolitej, poprzez zwiększenie możliwości ich dostępu do zewnętrznych źródeł finansowania. Wzrost konkurencyjności przedsiębiorców będzie dodatnio wpływać na sytuację ekonomiczną regionów objętych programem i rozwój regionalny, co skutkować będzie wzrostem ilości tworzonych miejsc pracy.

4. Konsultacje społeczne i informacje o przedstawionych wariantach i opiniach

1. Krajowe Stowarzyszenie Funduszy Poręczeniowych.	9. Związek Miast Polskich w Poznaniu,
2. Krajowa Izba Gospodarcza,	10. Rada Koordynacyjna KSU,
3. Związek Rzemiosła Polskiego,	11. Zamieszczenie na stronie internetowej MGIP
4. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych,	
5. Business Centre Club,	
6. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,	
7. Konfederacja Pracodawców Polskich,	
8. Konwent Marszałków Województw,	